

Dom i sag om ophavsret til Martinus' værk – en kort redegørelse

Om dommen

Første del af retssagen om Martinus Instituts ophavsret har nået sin afslutning. Københavns Byret har afsagt dom i sagen torsdag d. 11. december 2014.

Rådet for Martinus Institut vil, når sagen er endeligt afsluttet, komme med en længere redegørelse.

De fire sagsøgte blev dømt for alle deres krænkelser af ophavsretten til Martinus' værk. Dommen er entydig, idet Martinus Institut fik medhold i alle sine påstande.

Dommen slår desuden fast, at Martinus Institut har ophavsret og eneret til hele Martinus' værk, uanset om det er i bogform, billedform (symboler), elektronisk form, lyd (foredrag) eller anden form. Andre må ikke offentliggøre eller forhandle Martinus' værk uden Instituttets tilladelse.

Forløbet op til søgsmålet

I foråret 2013 besluttede rådet at udtage stævning mod fire personer. Forud var gået en langvarig proces, hvor de nu dømte gentagne gange var blevet bedt om at ophøre med de ophavsretskrænkende aktiviteter. I stedet for at ophøre hermed udvidede de krænkelserne.

På det tidspunkt, hvor rådet følte sig tvunget til at gå rettens vej, var næsten alle Martinus' bøger blevet kopieret og udgivet til underpris, Martinus' værk kunne frit downloades fra en hjemmeside, ligeledes kunne Martinus' foredrag downloades, og ”Thorell manuskriptet” – en forfalskning af et af Martinus' manuskripter – var udgivet som bog og sat til salg.

Derfor retssag

Da Martinus har overdraget rådet ansvaret for at passe på værket og forsvare det mod ophavsretslige krænkelser, kan rådet ikke se passivt til, når ophavsretten bliver overtrådt. I denne sag er der tale om massive krænkelser, der kan åbne for andre krænkelser, hvis Martinus Institut ikke griber ind med retslige skridt.

Ophavsret

De fire dømte har erkendt, at Martinus Institut har eneretten til Martinus' værk, samt at de ikke har bedt Martinus Institut om lov til at anvende ophavsretten til Martinus' værk.

De dømtes forsvar

De fire dømte har forsvaret sig med en påstand om, at Instituttet ændrer i Martinus' værk. De påstår, at førsteudgaverne af Martinus' bøger har en særlig hellig status, og at de har været nødsaget til at piratudgive førsteudgaverne, fordi Instituttet ikke selv udgav førsteudgaverne. De dømte påstår i forlængelse heraf, at Martinus Institut forhindrer mennesker i at dyrke deres religion, og at Martinus Institut hermed krænker menneskerettighederne. Påstanden om krænkelserne af menneskerettighederne lægges af de dømte til grund for deres handlinger.

Martinus Institut udgiver Martinus' værk i betryggende form og krænker ikke menneskerettighederne

Martinus Institut ændrer ikke i indholdet af Martinus' værk, men udgiver det i en betryggende form med de oprindelige ord i nutidig retskrivning. Ved at sammenholde indholdet med den oprindelige tekst i Martinus' maskinskrevne originalmanuskript opdages og rettes mange sættefejl. Desuden rettes tryk- og stavfejl samt enkelte betydningsbærende fejl angivet med fodnoter i bogen.

Martinus udgav selv senere udgaver end førsteudgaverne, der således heller ikke havde nogen særstatus for Martinus. F.eks. udkom Livets Bog, bind 6 i to udgaver i Martinus' levetid, i 1952 og 1973. Der blev foretaget 97 rettelser af Martinus.

Kun Martinus' maskinskrevne originalmanuskript har særstatus i forhold til bevaring af værket og som referenceramme for udgivelse.

Ved genudgivelse af bøgerne følger Instituttet både Martinus' gavebrev, Instituttets love og ophavsretsloven.

Instituttets nye helbindsudgaver af Livets Bog er de mest autentiske udgaver, fordi de medtager Martinus egne rettelser fra senere udgaver og samtidig er rensset for talrige sættefejl.

Originalmanuskriptet og førsteudgaven af Livets Bog er i øvrigt tilgængelige for interesserede, idet de siden 2009 har været udgivet på Instituttets hjemmeside.

Martinus Institut forhindrer ikke interesserede adgang til værkerne og kan heller ikke siges at krænke menneskerettighederne.

Forvaltningen af Instituttets ophavsret og de interesseredes rettigheder

Ifølge Martinus Instituts love er det Martinus Institut, der suverænt forvalter ophavsretten til Martinus' værk. Der er ingen anden part i forvaltningen af Instituttets ophavsret.

Som det fremgår af dommen, kan alle dog frit udbrede deres eget syn på værket, herunder på de forskellige udgaver, og fremkomme med kritik af Instituttets forvaltning af sine opgaver med bevarelse og udgivelse af Martinus' værker.

Alle har naturligvis fortsat ret til at studere værket, undervise i værket, danne studiekredse, lave udstillinger og på anden måde lade sig inspirere af Martinus' åndsvidenskab.

Martinus Institut beder blot om, at man respekterer Instituttets ophavsret til Martinus' værk.

Rådet for Martinus Institut
19. december 2014